

Udskriftsdato: 15. december 2025

2013/1 LSF 171 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love

(Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 13-0113636

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love¹⁾

(Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varmeværker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet²⁾, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. I stedet for afgift efter § 6 betales en afgift på 0,4 øre pr. kWh af elektricitet, der leveres fra land direkte til skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i havn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang

- 1) elektricitetens spænding er under 380 volt,
- 2) elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet,
- 3) elektriciteten forbruges til ikke erhvervsmæssige formål, eller
- 4) skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af og dokumentation for den afgiftspligtige mængde elektricitet efter stk. 1 og 2.«

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

2. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder for gas, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

3. I § 1, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Afgiften udgør for gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 9,8 øre pr. Nm³.«

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Af en blanding af gasser, som er afgiftspligtige efter denne lov, eller en blanding af disse gasser og andre produkter betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den gas, der har den højeste afgiftssats efter denne lov.«

5. I § 5 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.«

6. I § 6 indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation efter stk. 7.«

7. I § 10 indsættes som *stk. 15*:

»*Stk. 15.* Uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. 1. pkt. finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.«

8. I § 12, *stk. 8*, ændres »naturgas, bygas,« til: »gas,«.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, 4. pkt., ophæves.

2. I § 6 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.«

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, nr. 3, ændres »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v., bortset fra gas omfattet af lovens § 1, stk. 1, 2. pkt.«

§ 6

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 a indsættes i *kapitel 3*:

»§ 7 b. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvordan virksomheder verificerer og dokumenterer energiindholdet (GJ) for varer, som er omfattet af bilag 1, nr. 17 eller 18, når afgiften i henhold til § 1, stk. 4, skal opgøres efter den forbrugte mængde varer.«

§ 7

I lov om frikommuner m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 20. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Forsøg efter § 27 kan uanset § 1 gennemføres frem til den 30. juni 2016.«

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Køretøjer fritaget for afgift efter registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 7, litra a, kan til den 30. juni 2016 ud over kørsel som nævnt i registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 7, litra a, benyttes til andre formål, der er i institutionens interesse. Har køretøjet flere brugere, skal benyttelsen være i mindst en af brugernes interesse.«

§ 8

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, *stk. 3, 4. pkt.*, ændres »i 7 år fra det tidspunkt, hvor retten hertil første gang er opnået, jf. dog 6. og 7. pkt.« til: »til og med indkomståret 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor retten hertil første gang er opnået«.

2. § 9 C, *stk. 3, 5.-7. pkt.*, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1.

Stk. 3. § 2, nr. 1-4 og 6-8, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 6, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 4. § 8 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 5. § 1 finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. *stk. 2*, tidspunktet efter 1. pkt.

Stk. 6. For løbende leverancer af biogas m.v., jf. § 2, nr. 2 og 3, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden, jf. *stk. 3*, og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

- ²⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
 - 2.1. *Landstrøm*
 - 2.1.1. *Tilladelser til svensk og tysk afgiftslempelse for landstrøm*
 - 2.2. *Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.*
 - 2.3. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 2.4. *Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser*
 - 2.5. *Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Landstrøm*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Lovforslaget*
 - 3.4. *Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
 - 3.5. *Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner*
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Landstrøm*
 - 4.2. *Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.*
 - 4.3. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 4.4. *Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser*
 - 4.5. *Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 6.1. *Landstrøm*
 - 6.2. *Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.*
 - 6.3. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 6.4. *Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser*
 - 6.5. *Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*

- 9.1. *Landstrøm*
- 9.2. *Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.*
- 9.3. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
- 9.4. *Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser*
- 9.5. *Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner*
- 10. *Forholdet til EU-retten*
 - 10.1. *Landstrøm*
 - 10.2. *Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.*
 - 10.3. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 10.4. *Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser*
 - 10.5. *Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner*
- 11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Med dette lovforslag foreslås en række ændringer i energiafgiftslovene, en justering i lov om frikommuner m.v. vedrørende institutionsbusser, som er fritaget for registreringsafgift, og en justering i ligningsloven vedrørende et befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner.

Formålet med forslaget er bl.a. at fjerne visse barrierer for, at større erhvervsmæssige skibe i havne forbruger landstrøm. Der foreslås således en lempelse i elafgiftssatsen for elektricitet fra land til krydstogtskibe og andre større erhvervsmæssige skibe i danske havne. Afgiftssatsen foreslås sat ned til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh.

Skibenes forbrug af landstrøm giver miljømæssige fordele. Landstrømmen erstatter skibenes forbrug af elektricitet, som produceres via skibets egen generator på basis af forurenende dieselolie eller lignende. Anvendelse af landstrøm vil modvirke CO₂-emissioner under forudsætning af, at el produceres mere miljøvenligt på land end om bord på skibene.

Afgiftslempelsen for landstrøm må dog være tidsbegrænset for at overholde reglerne i energibeskatningsdirektivet.

Der foreslås visse tilpasninger af energiafgiftsreglerne for gas, som er fremstillet på basis af biomasse, af hensyn til energibeskatningsdirektivet.

Der foreslås mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre energiafgifter på timebasis. Med forslaget tilvejebringes de afgiftsmæssige forudsætninger for den del af *Energiaftale 2012*, som skal fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varme-værker.

Endvidere foreslås, at en objektiv regel skal erstatte den gældende bemyndigelse i frikommuneloven vedrørende udvidet anvendelse af institutionsbusser, som er fritaget for registreringsafgift.

Endelig foreslås en justering i ligningsloven vedrørende befordringsfradraget. Det forhøjede befordringsfradrag for pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, blev ved *Forårspakke 2.0* fra 2009 forlænget med 5 år, så det i stedet for at udløbe ved udgangen af 2013 fik virkning frem til udgangen af indkomståret 2018. Ved en lovteknisk fejl slår forlængelsen med 5 år dog ikke fuldt ud igennem for de pendlere, der ved udgangen af 2013 har været i ordningen i 7 år. Dette var ikke hensigten med forlængelsen af ordningen. Formålet med forslaget er derfor at sikre, at pendlere, der opfylder betingelserne, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag frem til 2018 og har ret til at anvende ordningen i mindst 7 år fra det tidspunkt, de kommer ind i ordningen.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Landstrøm

Med den foreslåede afgiftslempelse for landstrøm sættes elafgiften ned til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for elektricitet fra land til forbrug i krydstogtskibe og andre større erhvervsmæssige skibe i havne. Dermed tilstræbes det at fjerne visse barrierer for en mere udbredt anvendelse af landstrøm. Skibenes anvendelse af landstrøm er ensbetydende med en mere miljøvenlig måde, hvorpå skibene kan få dækket deres behov for elektricitet, mens de ligger ved kaj i havne, i forhold til elektricitet fra forbrænding af olieprodukter om bord på skibene. Leverancer af elektricitet direkte fra land til skibene, som ligger ved kaj, forhindrer således emissioner af luftforurenende stoffer fra forbrænding af olie om bord på skibene. Det bidrager til en forbedring af den lokale luftkvalitet i havnebyer til gavn for miljøet og indbygges sundhed. Yderligere vil anvendelsen af elektricitet fra elforsyningsnettet på land i stedet for den elektricitet, der produceres ved forbrænding af olieprodukter om bord, modvirke CO₂-emissioner under forudsætning af, at el fra land produceres mere miljøvenligt.

Beskatning af elektricitet er reguleret i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet). Der er ikke hjemmel i energibeskatningsdirektivet til den foreslåede ordning med afgiftslempelse for landstrøm. Rådet kan dog give tilladelse til denne ordning, når f.eks. hensynet til den fælles miljøpolitik taler for det. Rådet kan give tilladelsen for en periode på højest seks år. Der er mulighed for at søge om en tilladelse til en ny periode.

Sverige har f.eks. opnået Rådets tilladelse til afgiftslempelse ned til EU's minimumsafgift for elektricitet direkte fra land til erhvervsskibe i havne for en periode på tre år. Det er vurderet, at Danmark vil kunne få Rådets tilladelse til en tidsbegrænset afgiftslempelse, som svarer til den, som Sverige har indført.

I dag leveres der stort set ikke elektricitet til krydstogtskibe og andre erhvervsmæssige skibe i danske havne, idet elektricitet til forbrug om bord på skibene produceres billigere om bord i forbindelse med forbrænding af afgiftsfrie olieprodukter i f.eks. skibets hjælpemotor.

Erhvervsmæssige skibes forbrug af elektricitet, som leveres direkte fra land, kræver relativt store investeringer i anlæg både på skibet og på land.

Med forslaget om minimumsafgift for landstrøm tilsigtes det at fremme mere gunstige betingelser for ovennævnte anlægsinvesteringer, hvorved der kan opnås klima-, miljø- og sundhedsmæssige fordele.

2.1.1. Tilladelser til svensk og tysk afgiftslempelse for landstrøm

Sverige har på grundlag af energibeskatningsdirektivets artikel 19 fået Rådets tilladelse at anvende en reduceret afgiftssats for elektricitet, der leveres fra land direkte til fartøjer, bortset fra fritidsfartøjer, som ligger ved kaj i havne, forudsat at EU's minimumsafgift for elektricitet ifølge direktivet overholdes. Tilladelsen er tidsbegrænset og gælder i ca. tre år fra den 30. juni 2011 til den 25. juni 2014, dog med forbehold for det tilfælde, at der før udløbsdatoen træder nye generelle regler i kraft på området. Hvis Rådet på grundlag af traktatens artikel 113 fastsætter generelle regler om skattemæssige fordele for elektricitet fra land, udløber tilladelsen således på den dag, hvor de generelle regler finder anvendelse.

Følgende fremgår bl.a. af tilladelsen til Sverige:

- Med den ønskede afgiftslempelse tilstræber Sverige at fremme en mere udbredt anvendelse af elektricitet fra land som en mere miljøvenlig måde, hvorpå skibe kan dække deres behov for elektricitet, mens de ligger ved kaj i havne, i forhold til forbrænding af bunker-fuel om bord på skibene.
- For så vidt som anvendelsen af elektricitet fra land forhindrer emissioner af luftforurenende stoffer fra forbrænding af bunker-fuel om bord på skibe, der ligger ved kaj, bidrager den til en forbedring af den lokale luftkvalitet i havnebyer. I kraft af det nordiske elmarked for elektricitet forventes anvendelsen

af elektricitet fra elforsyningsnettet på land i stedet for elektricitet, der produceres ved forbrænding af bunker-fuel om bord, yderligere at forhindre CO₂-emissioner. Foranstaltningen forventes derfor at bidrage til Unionens miljø-, sundheds- og klimapolitiske målsætninger.

- Tilladelsen går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opnå ovennævnte målsætninger, idet produktion om bord fortsat vil være det mest konkurrencedygtige alternativ i de fleste tilfælde. Af samme årsag, og på grund af teknologiens nuværende forholdsvis lave markedsindtrængningsgrad, vil foranstaltningen sandsynligvis ikke resultere i væsentlige konkurrencefordrejninger i dens levetid og vil således ikke have en negativ indvirkning på det indre markeds rette funktion.

Tilladelsen til Sverige fremgår af Rådets gennemførelsesafgørelse af 20. juni 2011 (2011/384/EU) om bemyndigelse af Sverige til at anvende en reduceret elafgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i en havn (»strøm fra land«) i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2003/96/EF.

Sverige har indenfor tilladelsens tidsramme fastsat elafgiften til 0,5 svensk øre pr. kWh (EU's minimumsafgift) for elektricitet fra land, som forbruges i skibe, som har en bruttotonnage på mindst 400 t, når skibet ligger i havn, og den elektricitet, som overføres til skibet, er på mindst 380 volt. Den lave afgift gælder dog ikke, hvis skibet anvendes til private formål, eller når skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart.

Det fremgår bl.a. af det svenske lovforslag vedrørende ordningen, at de største miljøgevinster opnås, når de skibe, som fremstiller elektricitet via skibets hjælpemotor, får del i afgiftslempelsen, og at disse skibe normalt vil være større erhvervsmæssige skibe, hvorfor afgiftslempelsen bør begrænses til disse. Det fremgår endvidere, at der på den baggrund er foreslået en mindste grænse på 400 t i bruttotonnage, og at denne grænse i øvrigt genfindes i internationale certifikater og konventioner.

Tyskland har også fået tilladelse af Rådet til afgiftslempelse for landstrøm. Tilladelsen til Tyskland fremgår af Rådets gennemførelsesafgørelse af 12. juni 2011 (2011/445/EU) om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en reduceret elafgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i en havn (»strøm fra land«) i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2003/96/EF.

2.2. Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.

Formålet med forslaget er at indføre EU's minimumsafgifter på gas, som er fremstillet på basis af biomasse, og som i dag ikke er pålagt afgift, af hensyn til energibeskatningsdirektivet.

2.3. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

Det fremgår bl.a. af *Energiaftale 2012*, at der skal ske fremme af brug af VE-brændsel i kraft-varme-værker:

»

- Der gennemføres ændring af varmemforsyningsloven med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraftvarmeværker. El- og varmeproducenter og varmeaftagere får mulighed for at indgå frivillige aftaler, hvor den afgiftsmæssige fordel ved at skifte fra fossile brændsler til biomasse til varmeproduktion kan fordeles mellem de to parter.

«

Det foreslås, at der åbnes mulighed for timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker. Dette vil være i overensstemmelse med de økonomiske forudsætninger for *Energiaftale 2012* og medvirke til at fremme værkernes brug af VE-brændsler i overensstemmelse med aftalen.

Sigtet med at åbne mulighed for timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker i stedet for månedsbaseret afgiftsopgørelse er at neutralisere den særligt høje afgiftsbelastning, som efter de gældende

regler kan fremkomme, når et kraft-varme-værk veksler mellem fossile brændsler og VE-brændsler inden for måneden.

2.4. Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser

Frikommuneforsøget blev igangsat den 1. januar 2012 på baggrund af gældende forsøgshjemler. Fra den 1. juli 2012 har lov om frikommuner m.v. givet hjemmel til en række frikommuneforsøg på forskellige områder på baggrund af ansøgninger fra de ni udvalgte frikommuner.

Frikommuneforsøgene går ud på at forbedre kvaliteten af den kommunale service over for borgerne, øge det lokale selvstyre, understøtte en bedre ressourceudnyttelse i kommunerne eller øge effektiviteten af den kommunale opgaveløsning. Der er 9 frikommuner. Forsøget betyder således, at den almindelige forudsætning om lighed i forhold til regulering af landets kommuner fraviges i forsøgsperioden.

I lov om frikommuner m.v. gives skatteministeren mulighed for at godkende forsøg, hvor afgiftsfri institutionsbusser benyttes til andre formål af interesse for institutionen, uden at det medfører registreringsafgift.

Henset til den særlige regel på skatteområdet i grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, vurderes det imidlertid, at den gennemførte model, hvor det er skatteministeren, der godkender forsøg med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser, bør erstattes af en lovregel, der gennemfører forsøget direkte, og uden at de frikommuner, der ønsker at deltage i forsøget, skal have forsøget godkendt af skatteministeren.

Efter lovforslaget vil skatteministeren ikke længere skulle ansøges om tilladelse til at benytte busserne til andre formål end de hidtil tilladte. I stedet fremgår det efter lovforslaget direkte af loven, hvilke betingelser der gælder for udvidet benyttelse.

2.5. Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner

Reglerne om forhøjet befordringsfradrag for pendlere i visse yderkommuner blev indført i 2004 (lov nr. 1161 af 19. december 2003). Formålet med ordningen er at fremme mobiliteten og støtte yderkommuner, hvor der sker stor fraflytning. Ordningen er forlænget i 2006 (lov nr. 1576 af 20. december 2006) og senest ved *Forårspakke 2.0* fra 2009 (lov nr. 519 af 12. juni 2009). Ved lovændringen i 2009 blev ordningen forlænget med 5 år, så ordningen gælder frem til udgangen af 2018. Forlængelsen af ordningen skete for at kompensere visse persongrupper for den lavere skatteværdi af de ligningsmæssige fradrag (herunder befordringsfradraget), som indføres i perioden 2012-2018.

Ved lovændringen i 2009 blev bestemmelsen dog ved en lovteknisk fejl udformet, så pendlere fra yderkommuner højst kan være omfattet af det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt, hvor de blev omfattet af ordningen. Det betyder, at pendlere, som har været omfattet af ordningen fra og med indkomståret 2007, mister retten til det forhøjede befordringsfradrag fra udgangen af indkomståret 2013. Dette var ikke intentionen med forlængelsen af ordningen, hvor det var forudsat, at pendlere fra yderkommuner kunne anvende ordningen til og med indkomståret 2018. Samtidigt var det hensigten, at hvis en pendler bosatte sig i en yderkommune eller blev omfattet af ordningen på et tidspunkt, hvor der var mindre end 7 år til ordningens udløb, ville pendleren alligevel have ret til at anvende det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt, pendleren blev omfattet af ordningen. I disse tilfælde skulle pendlere også kunne opnå det forhøjede befordringsfradrag ud over indkomståret 2018.

Med forslaget bringes reglerne om forhøjet befordringsfradrag i overensstemmelse med intentionerne bag forlængelsen af ordningen ved *Forårspakke 2.0* fra 2009. Det foreslås således, at pendlere med bopæl i en yderkommune, som pendler over 120 km dagligt mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag frem til og med indkomståret 2018 eller kan anvende ordningen i mindst 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor de første gang blev eller bliver omfattet af ordningen.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Landstrøm

3.1.1. Gældende ret

Elektricitet fra elforsyningsnettet på land, som leveres til skibe i danske havne, pålægges almindelig elafgift efter lov om afgift af elektricitet (elafgiftsloven). Afgiften udgør 83,3 øre pr. kWh (2014-niveau).

Hvis et skib er omfattet af reglerne om momsfradrag i momsloven, er der dog mulighed for fuld godtgørelse af afgiften bortset fra 0,4 øre pr. kWh for momsfradragsberettigede indkøb af elektricitet, når elektriciteten anvendes til procesformål, mens der kan opnås delvis godtgørelse for elektricitet til rumvarme m.v. Der er dog ikke mulighed for afgiftsgodtgørelse for elektricitet i forbindelse med befordring til eller fra udlandet af personer med ledsagende bagage og transportmidler, herunder sådan personbefordring med krydstogtskibe.

Der skal ikke betales elafgift af elektricitet, som produceres og forbruges i skibe, herunder skibe i havne.

Olieprodukter til brug om bord på skibe, dog bortset fra lystfartøjer, belastes ikke med olieafgift efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Tilsvarende gælder efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), lov om afgift af svovl (svovlafgiftsloven) og lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven) for olieprodukterne.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at skibe i havne som udgangspunkt kan få leveret elektricitet direkte fra land, som er pålagt reduceret elafgift på 0,4 øre pr. kWh. (EU's minimumsafgift). Det foreslås dog, at en række betingelser skal være opfyldt, før den lave afgift finder anvendelse.

Det er således en betingelse, at skibet anvendes erhvervsmæssigt.

Endvidere skal skibet have en bruttotonnage på mindst 400 t, og elektricitetens spænding må ikke ligge under 380 volt. Det er vurderet, at de største miljøgevinster kan opnås, når de skibe, som fremstiller elektricitet via skibets hjælpemotor, omfattes af afgiftslempelsen, og at disse skibe normalt vil have en bruttotonnage på mindst 400 t. Denne tonnage-grænse genfindes i internationale certifikater og konventioner. De omfattede skibe vil dermed være lettere at identificere, hvilket letter administrationen af afgiften. Med kravet om, at elektricitetens spænding ikke ligger under 380 volt, tilsigtes konkurrencemæssig neutralitet, mens en højere grænse kunne udelukke nogle skibe fra at få leveret elektricitet direkte fra land.

Det kræves tillige, at elektriciteten skal forbruges om bord, og at de pågældende skibe ikke må være lagt op eller taget ud af fart.

Selve afgiften opkræves på normal vis af de net- og transmissionsvirksomheder, som er registreret efter elafgiftsloven.

Den foreslåede afgiftslempelse svarer i hovedtræk til den afgiftslempelse for landstrøm, som Sverige har indført.

Den foreslåede afgiftslempelse for landstrøm skal gælde indtil udløbet af den periode, for hvilken der er opnået Rådets tilladelse til afgiftslempelsen efter artikel 19 i energibeskatningsdirektivet. Rådet kan - på forslag af Kommissionen - give tilladelsen for en periode med en varighed på højst seks år. Danmark vil søge om Rådets tilladelse for seks år. Der er mulighed for at få perioden forlænget i den forstand, at Danmark kan søge om tilladelse for en ny periode.

3.2. Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.

3.2.1. Gældende ret

Efter § 1, stk. 2, i mineralolieafgiftsloven afgiftsfritages forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af biomasse, samt biogas, når disse varer anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer og kedler. Gas, som er baseret på biomasse, og som i andre tilfælde er blevet anvendt direkte som brændsel, pålægges ikke afgift.

Der skal dog betales almindelig afgift, når gassen blandes med naturgas eller bygas i gasnet. Der skal desuden betales afgift, når gassen anvendes i motorer, bortset fra ved ovennævnte elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer.

For gas, som er omfattet af gasafgiftsloven, skal der ikke betales afgift, når gassen bruges til at producere gas på virksomhedens område. Endvidere gælder der afgiftsfritagelse eller afgiftsgodtgørelse for den omfattede gas, når den anvendes til fremstilling af elektricitet, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet.

3.2.2. Lovforslaget

Med forslaget indføres EU's minimumsafgifter på biogas m.v., som i dag ikke er pålagt afgift. Det foreslås nærmere, at EU's minimumsafgift på biogas m.v. for erhverv på 1,3 kr./GJ skal belaste biogas m.v. til proces i erhverv. Endvidere foreslås, at biogas m.v. til rumvarme m.v. i både erhverv og husholdninger pålægges en afgift ca. 2,5 kr./GJ, hvilket svarer til EU's minimumsafgift på biogas m.v. for ikke-erhverv. Disse regler foreslås indsat i gasafgiftsloven.

I den forbindelse foreslås, at skatteministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan energiindholdet (GJ) for gassen dokumenteres af virksomhederne. Det foreslås endvidere, at der indsættes en lignende bemyndigelse til skatteministeren vedrørende dokumentation for NO_x-afgiftspligtigt energiindhold i VE-brændsel, herunder biogas, efter lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven), således at der kan udstedes ensartede regler på området.

3.3. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

3.3.1. Gældende ret

Efter de gældende bestemmelser i kulafgiftsloven, gasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven er afgiftsperioden måneden. Det indebærer, at virksomheder, som skal foretage afgiftsopgørelse, herunder delelementer af sådan opgørelse, efter disse love, som hovedregel skal foretage opgørelsen for måneden som helhed. Kraft-varme-værker, som forbrænder afgiftspligtige brændsler og producerer både elektricitet og varme, skal ikke betale afgift for den del af brændslerne, som vedrører elproduktion, mens der omvendt skal betales afgift for brændslerne til varmeproduktion.

Kraft-varme-værkerne foretager derfor en fordeling af brændslerne med en andel af brændslerne til elproduktion og en andel af brændslerne til varmeproduktion. Denne fordeling foretages for afgiftsperioden, dvs. måneden, som helhed efter nævnte hovedregel vedrørende afgiftsopgørelse. Fordelingen opgøres med udgangspunkt i målinger af produktionen af henholdsvis elektricitet og varme på månedsbasis.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kraft-varme-værker i relevante situationer - som en undtagelse til ovennævnte hovedregel vedrørende afgiftsopgørelse - får mulighed for at anvende timebaseret opgørelse ved fordeling af afgiftspligtige brændsler mellem elproduktion og varmeproduktion.

Mulighed for timebaseret opgørelse indebærer, at opgørelse af denne fordeling for et anlæg kan foreta-

ges på grundlag af summerede fordelinger for tidsintervaller bestående af hele timer ned til en times varighed for afgiftsperioden.

Timebaseret opgørelse er relevant for den situation, hvor et anlæg i et kraft-varme-værk producerer både elektricitet og varme, og hvor der tillige i væsentligt omfang anvendes forskellige typer brændsel, f.eks. kul og VE-brændsel, inden for de enkelte afgiftsperioder. Hvis der f.eks. veksles mellem på den ene side kul til kondensdrift (kun elproduktion) i dagtimerne og på den anden side VE-brændsel til kombineret el- og varmeproduktion i døgnets øvrige timer, vil kul til kondensdriften i princippet være afgiftsfritaget, men når afgiften for kullene opgøres med udgangspunkt i målinger af produktionen af henholdsvis elektricitet og varme på månedsbasis efter de gældende regler, så anses kullene for delvis at være benyttet til varmeproduktion. Dermed skal der betales afgift af denne del af kullene, som på grund af de gældende regler rent beregningsmæssigt henføres til varmeproduktionen.

Hvis der som foreslået kan benyttes timebaseret opgørelse, bliver kul til kondensdrift i en given time derimod fritaget for afgiften, hvilket stemmer med princippet om, at der ikke skal lægges afgift på brændsler til elproduktion.

Indførelse af muligheden for timebaseret opgørelse vil økonomisk medvirke til overgangen til driftsmønstre med øget brug af VE-brændsel på kraft-varme-værker.

I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er vist et eksempel på timebaseret opgørelse for et halvt døgn for et kraft-varme-anlæg.

3.4. Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser

3.4.1. Gældende ret

Efter registreringsafgiftsloven er busser, der tilhører plejehjem, ældrecentre og lignende institutioner, fritaget for registreringsafgift. Fritagelsen er betinget af, at busserne udelukkende benyttes til befordring af egne beboere eller hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionen for at få vedligeholdt deres fysiske eller psykiske færdigheder. Det er eksempelvis ikke tilladt at benytte bussen til befordring af personalet i tilknytning til eksterne kurser, møder og lignende samt til indkøb og varetransport.

Busserne kan have et lavere antal sæder end almindelige busser.

I frikommuneloven er der indsat en hjemmel til, at skatteministeren efter ansøgning fra en frikommune kan tillade udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det i lov om frikommuner fastsættes, at der i frikommunerne i en forsøgsperiode indtil udgangen af juni 2016 åbnes mulighed for, at institutionsbusser, der er fritaget for registreringsafgift, kan benyttes til andre formål end befordring af egne beboere eller hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionen for at få vedligeholdt deres fysiske eller psykiske færdigheder. Disse andre formål skal dog være i institutionens interesse.

Forslaget omfatter ikke kørsel for andre end dem, der er tilknyttet de omfattede institutioner, men flere institutioner kan godt vælge at anskaffe eller lease en institutionsbus i fællesskab. I givet fald er det tilstrækkeligt, at benyttelsen er af interesse for en af institutionerne.

3.5. Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner

3.5.1. Gældende ret

Pendlere kan få fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af

Skatterådet. Der kan dog kun foretages fradrag for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 kilometer.

Befordringsfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, det vil sige et fradrag i den skattepligtige indkomst. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag udgør ca. 30,6 pct. i 2014 i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 120 kilometer, beregnes fradraget med den kilometertakst, som Skatterådet årligt fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometertakst. For 2014 er taksten for befordring fra 24-120 km fastsat til 2,10 kr. pr. km. For befordring over 120 km udgør taksten 1,05 kr. pr. km.

Pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, kan dog anvende den høje sats på 2,10 kr. pr. km (2014) for hele strækningen ud over 24 km, uanset deres daglige befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads er over 120 km.

De omfattede kommuner er: Bornholm, Brønderslev, Frederikshavn, Faaborg-Midtfyn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø.

Pendlere, der er bosat i en af disse kommuner, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt, den skattepligtige første gang har opnået ret til fradraget inden udgangen af indkomståret 2018.

For pendlere, der har været omfattet af ordningen siden den 1. januar 2007 (og tidligere), regnes de 7 år fra det tidspunkt, hvor pendlerne første gang opnår ret til det forhøjede befordringsfradrag. Det betyder, at pendlere, der har været omfattet af ordningen siden den 1. januar 2007, fortaber retten til at anvende det forhøjede befordringsfradrag fra udgangen af 2013.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, og som opfylder de almindelige betingelser for at kunne få befordringsfradrag, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med indkomståret 2018, uanset hvornår de blev omfattet af ordningen. Samtidig foreslås det, at pendlere, der før udgangen af indkomståret 2018 er blevet eller bliver omfattet af ordningen, kan anvende ordningen til og med indkomståret 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af 2018, hvor de første gang blev eller bliver omfattet af ordningen.

En pendler, der har været bosat i en af de nævnte yderkommuner siden 2007, vil således kunne anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med indkomståret 2018, forudsat at vedkommende forbliver bosat i en yderkommune. En pendler, som først bliver omfattet af ordningen fra og med 2018 og bliver boende i en yderkommune, kan ligesom efter de gældende regler anvende ordningen til og med indkomståret 2024. For en pendler, der har været omfattet af ordningen fra og med indkomståret 2012, falder ordningens udløb sammen med minimumsperioden på 7 år. I dette tilfælde udløber retten til at anvende det forhøjede befordringsfradrag ved udgangen af indkomståret 2018.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det samlede lovforslag skønnes at indebære et merprovenu efter tilbageløb på ca. 5 mio. kr. i 2015. Den varige virkning skønnes til ca. 10 mio. kr., *jf. tabel 1.*

Tabel 1.
Samlet provenuvirkning af lovforslaget

Mio. kr. (2014-niveau)	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	Finansår 2014
------------------------	-------------------	------	------	------	------	------------------

Provenuvirkning efter tilbageløb	10	0	5	5	5	0
- landstrøm	0	0	0	0	0	0
- ændring i afgiftsregler for biogas m.v.	10	0	5	5	5	0
- udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser	0	0	0	0	0	0
- opgørelse af afgifter på timebasis til kraft-varme-værker	-280	-150	-295	-290	-290	-150
- finansiering af afgifter på timebasis ifm. forsyningssikkerhedsafgiften	280	150	295	290	290	150
- beføringsfradrag for pendlere i udkantskommuner	-5	-55	-55	-55	-55	-55
- finansiering af beføringsfradrag ifm. Forårspakke 2.0, jf. L 199 (2008-09)	5	55	55	55	55	55

Anm: Provenuskønnet for forslaget om opgørelse af afgifter på timebasis til kraft-varme-værker er i L 183 (2011-12) opgjort i 2011-priser. Det forudsættes, at afgifterne er opgjort i 2011-priser, og at der sker overvæltning.

4.1. Landstrøm

Forslaget indebærer, at afgiften for landstrøm til krydstogtskibe og andre større erhvervsmæssige skibe i havne lempes ned til EU's minimumsafgift for elektricitet, der udgør 0,4 øre pr. kWh.

Elforbruget i erhvervsmæssige skibe i havne blev i 2008 skønnet til samlet 33 mio. kWh pr. år, heraf vedrørte 17 mio. kWh forbruget i krydstogtskibe, jf. Miljøstyrelsen miljøprojekt nr. 1307, 2009, »Ship emission and air pollution in Denmark«.

Antages det, at dette elforbrug i erhvervsmæssige skibe ikke har ændret sig siden, udgør potentialet for el fra landstrøm i størrelsesordenen fra 17 mio. kWh op mod 33 mio. kWh. årligt. Imidlertid er skønnet behæftet med stor usikkerhed, da det er frivilligt for skibene at benytte landstrøm.

Der skal ikke betales elafgift af elektricitet, som produceres på skibes egen generator, når elektriciteten forbruges om bord på skibene, herunder skibe i havne. De olieprodukter, der forbruges om bord på erhvervsmæssige skibe i forbindelse med produktion af elektricitet på skibets generator, er fritaget for alle afgifter.

Hvis skibene på baggrund af forslaget vælger at benytte afgiftspligtig landstrøm (0,4 øre pr. kWh) i stedet for selv at producere elektricitet uden afgifter, skønnes det at medføre et merprovenu på under 0,1 mio. kr.

Afgiftslempelse for landstrøm er en skatteudgift, uanset at der opnås et ikke-nævneværdigt merprovenu ved forslaget. Det skyldes, at der er tale om en selektiv afgiftslempelse for store erhvervsmæssige skibe. Størrelsen af denne skatteudgift er betinget af, hvor meget landstrøm, der anvendes, men kan udgøre op mod ca. 15 mio. kr.

4.2. Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.

Energibeskatningsdirektivet omfatter fossile brændsler til energiformål samt visse VE-brændselstyper, herunder biogas m.v. Biogas m.v. er imidlertid ikke i alle tilfælde omfattet af den danske energiafgift. Med forslaget pålægges biogas m.v. energiafgift svarende til EU's minimumsafgifter i energibeskatningsdirektivet. Ved anvendelse af biogas mv. til elfremstilling vil der være afgiftsfritagelse.

Forbruget af biogas m.v. til proces forventes at stige fra ca. 1,4 PJ i 2015 til ca. 3,0 PJ i 2020, mens forbruget af biogas m.v. til rumvarme mv. skønnes at stige fra ca. 2,0 PJ i 2015 til ca. 2,9 PJ i 2020. Der skønnes ikke at være nævneværdige adfærdseffekter, idet forslaget skal ses i sammenhæng med støtten til gas, som er fremstillet på basis af biomasse, der er aftalt i forbindelse med *Energiaftale 2012*.

Forslaget skønnes at indebære et merprovenu efter tilbageløb i størrelsesordenen 5 mio. kr. og op til 10 mio. kr. årligt. Den varige virkning skønnes til ca. 10 mio. kr.

4.3. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

Det fremgår af *Energiaftale 2012*, at der skal gennemføres ændring af varmforsyningsloven med hen-

blik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varme-værker, så el- og varmeproducenter og varmeaftagere får mulighed for at indgå frivillige aftaler, hvor den afgiftsmæssige fordel ved at skifte fra fossile brændsler til VE-brændsler til varmeproduktion kan fordeles mellem de to parter.

Dette element i *Energiaftale 2012* er udmøntet med vedtagelsen af lov nr. 577 af 18. juni 2012: »Lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om elforsyning og byggeloven (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.)«. Loven blev fremsat som lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12.

Følgende fremgår af sidstnævnte lovforslags afsnit 8.1. :

»Som følge af forslaget til fremme af omstilling til biomasse på centrale kraft-varme-anlæg forventes det, at anvendelse af biomasse i kraftvarmesektoren vil stige fra ca. 45 PJ årligt til ca. 55 PJ årligt i 2020. Under forudsætning af at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion, forventes forslaget at medføre et afgiftsprovenutab på ca. 300 mio. kr. i 2020. Såfremt biomassen delvis anvendes til kondensproduktion af el, vil provenutabet reduceres ... Tabet vil dækkes via den kommende forsyningssikkerhedsafgift.«.

Hertil bemærkes, at det angivne umiddelbare mindreprovenu på ca. 300 mio. kr. (2011-priser) af ændringen af lov om varmemforsyning m.v. forudsætter, at der indføres afgiftsmæssig timeafregning for kraft-varme-værker. De økonomiske virkninger for det offentlige af nærværende forslag om indførelse af timeafregning for kraft-varme-værker er indarbejdet i det tidligere lovforslag, lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12. Der henvises derfor til bemærkningerne til dette lovforslag. Desuden bemærkes, at sidstnævnte forslag og nærværende forslag om timeafregning for kraft-varme-værker under ét er en del af *Energiaftale 2012*. Mindreprovenuet efter tilbageløb skønnes til ca. 150 mio. kr. i 2014 (2014-niveau).

4.4. Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser

Forslaget gennemføres som et forsøg med administrationen af reglerne for afgiftsfri institutionsbusser. Der er således ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4.5. Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner

Forslaget, der bringer reglerne om forhøjet befordringsfradrag i yderkommuner i overensstemmelse med de oprindelige intentioner, medfører ingen egentlige provenumæssige konsekvenser, da der blev afsat finansiering til forlængelsen i forbindelse med *Forårspakke 2.0*, lovforslag nr. L 199 i Folketingsåret 2008-09, pkt. 3.4.3.

Ved vurderingen af de provenumæssige konsekvenser af den 5-årige forlængelse af ordningen blev det lagt til grund, at alle pendlere, der var omfattet af reglerne ved udgangen af 2013, skulle fortsætte i ordningen i yderligere 5 år, hvis de i øvrigt opfyldte betingelserne for fradraget.

Det blev dengang skønnet, at forlængelsen af ordningen på denne baggrund ville medføre et umiddelbart årligt mindreprovenu på ca. 70 mio. kr. i årene 2014-2018 og ca. 55 mio. kr. efter tilbageløb. Den varige provenuvirkning blev skønnet til et årligt mindreprovenu på ca. 5 mio. kr.

Der skønnes ikke at være sket nævneværdige ændringer i anvendelsen af ordningen i de senere år, der giver anledning til at revidere dette skøn.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet at medføre engangsomkostninger på 0,2 mio. kr. vedr. it-tilretninger samt 1 årsværk vedr. udvikling, kommunikation, vejledning, afregning og indsats m.v.

Lovforslaget skønnes endvidere at medføre løbende driftsomkostninger svarende til ca. 1 årsværk.

Forslaget om udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser, som indgår i lovforslaget, skønnes at medføre en mindre administrativ forenkling for de omfattede kommuner.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Landstrøm

Med forslaget reduceres afgiftssatsen for landstrøm. Imidlertid skal der ikke betales afgifter vedrørende elektricitet, som produceres og forbruges om bord i skibe, herunder skibe i havne. Hvis skibene vælger at benytte landstrøm med den foreslåede lave afgiftssats i stedet for elektricitet, der produceres via skibenes forbrændingsmotorer, vil det medføre en meromkostning. Meromkostningen skønnes imidlertid ikke at være nævneværdig.

I relation hertil bemærkes, at det er frivilligt for skibene at benytte landstrøm.

6.2. Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.

Det skønnes, at afgiften på biogas m.v. vil indebære en beskeden belastning af erhvervslivet. Forslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med støtten til gas, som er fremstillet på basis af biomasse, der er aftalt i forbindelse med *Energiaftale 2012*.

6.3. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af forslaget om indførelse af afgiftsmæssig timeafregning for kraft-varme-værker er indarbejdet i et tidligere lovforslag vedrørende ændring af lov om varmesforsyning m.v. med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varme-værker, lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslag. I tillæg hertil bemærkes, at de anførte effekter forudsætter, at der indføres afgiftsmæssig timeafregning for kraft-varme-værker.

6.4. Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6.5. Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet af forslaget, som har været i høring:

»Lovforslaget medfører administrative byrder for erhvervslivet.

De administrative byrder består i, at ca. 190 biogasproducenter skal registreres samt opgøre afgiften af biogas månedligt efter gasafgiftsloven. Dette vil medføre både omstillingsomkostninger og løbende administrative byrder for de berørte virksomheder. Desuden vil et ukendt, men mindre antal aftagere af biogas skulle sondre mellem biogas til rumvarme og til produktionsprocesser for at kunne få refunderet dele af afgiften.

Desuden indfører lovforslaget en reduceret elafgift for erhvervsmæssige skibe, hvis de vælger at benytte sig af landstrøm. Dette vil medføre en særskilt opkrævning af den reducerede elafgift for virksomheder, der allerede er registrerede. TER vurderer, at dette vil medføre begrænsede administrative byrder, hvis havnene vælger at etablere strømforsyningen for skibene – og skibene vælger at benytte sig af muligheden for at aftage landstrøm.

Lovforslaget indfører også mulighed for timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker. TER

vurderer, at muligheden vil medføre løbende administrative byrder for de virksomheder, der vælger at benytte sig af det. TER noterer dog, at det er en frivillig ordning, og at det derfor må forventes, at en virksomhed kun benytter sig af muligheden, hvis det netto medfører positive konsekvenser for virksomheden.

TER vurderer samlet, at de administrative byrder ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.«

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

9.1. Landstrøm

Ved brug af landstrøm udledes mindre CO₂ fra skibene, mens udledningen fra elproduktion på land, som er omfattet af CO₂-kvotesektoren, ikke påvirkes. Dermed mindskes den totale udledning af CO₂, dvs. udledningen både indenfor og udenfor CO₂-kvotesektoren.

Imidlertid fremkommer en mindre stigning i Danmarks CO₂-udledninger rent CO₂-regnskabsmæssigt ved brug af landstrøm, da CO₂-udledninger fra skibe, herunder reducerede CO₂-udledninger fra skibe, ikke tæller med i Danmarks CO₂-regnskab.

I relation hertil vil skibenes udledninger af NO_x, SO₂ og partikler blive reduceret, hvilket vil forbedre luftkvaliteten i de danske havne.

9.2. Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.

Forslaget har ikke nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

9.3. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

De miljømæssige konsekvenser af forslaget om indførelse af afgiftsmæssig timeafregning for kraft-varme-værker er indarbejdet i et tidligere lovforslag vedrørende ændring af lov om varmemforsyning m.v. med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varme-værker, lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslag. I tillæg hertil bemærkes, at de anførte effekter forudsætter, at der indføres afgiftsmæssig timeafregning for kraft-varme-værker.

9.4. Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9.5. Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner

Reglerne for befordringsfradraget ændres ikke de facto med dette lovforslag. Forslaget har derfor ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

10.1. Landstrøm

Energibeskatningsdirektivet giver ikke hjemmel til den foreslåede ordning med afgiftslempelse. Efter direktivets artikel 19 kan Rådet dog med enstemmighed give tilladelse til en fravigelse fra direktivets almindelige regler, når f.eks. hensynet til den fælles miljøpolitik taler for det. En sådan tilladelse gives efter forslag fra Kommissionen. Rådet kan give tilladelsen for en periode på højst seks år. Der er mulighed for at søge om en tilladelse igen, når perioden er udløbet.

Det er en forudsætning for, at den foreslåede ordning kan sættes i kraft, at der foreligger en sådan tilladelse til ordningen fra Rådet. Der vil blive ansøgt om tilladelse efter energibeskatningsdirektivets artikel 19 til den foreslåede ordning med afgiftslempelse for landstrøm. Der vil blive søgt om Rådets tilladelse for seks år.

Afgiftslempelsen udgør statsstøtte til de skibe, som nyder godt af den lave afgift. Afgiftslempelsen respekterer EU's minimumsafgifter og vil være i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet, når Rådets tilladelse efter direktivets artikel 19 er opnået. I den situation skal støtten ikke notificeres efter statsstøttereglerne, men anmeldes efter gruppefritagelsesordningen (Kommissionens forordning (EF) Nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesordning)).

Loven om afgiftsreduktion for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, som ændrer lov om afgift af elektricitet, notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

10.2. Ændring af afgiftsregler for biogas m.v.

Forslaget om ændring af afgiftsregler for biogas m.v. indeholder elementer af statsstøtte. Forslaget skal anmeldes efter den generelle gruppefritagelsesordning (Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesordning)).

Loven om ændring af afgiftsregler for biogas m.v., som ændrer lov om afgift af naturgas og bygas, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af kvælstofoxider, notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

10.3. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

Loven om opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker, som ændrer lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

10.4. Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10.5. Befordringsfradrag til pendlere i yderkommuner

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. februar til den 7. marts 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatrådet, AgroSkat as, Aluminium Danmark, AmCham Denmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, BDO Kommunernes Revision, Biobrændselsforeningen, Brancheforeningen for biogas, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Brancheforeningen for husstandsvindmøller, Business Danmark, By og Havn, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Ceva, Coop Danmark, DAKOFA, Danish Marine Group, Danish Operators, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørfor-

ening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Speditører, Dansk Supermarked Gruppen, DANVA, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, DI Transport, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energiforum Danmark, Energinet.dk, Energi- og Olieforum.dk, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Energi Danmark, E. ON Danmark, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans og Leasing, , Finansrådet, Foa, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen til Søfartens Fremme, FORCE Technology, Foreningen af rådgivende ingeniører, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi (FSE), Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, FTF, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal , HK-Privat, HORESTA, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, International Transport Danmark, InvesteringsForeningsRådet, KL, Konkurrencestyrelsen, Kraka, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsbrancheklubben for Hotel og Restauration, Landsforeningen for bæredygtigt landbrug, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisationen for Vedvarende Energi (OVE), Plastindustrien, Realkreditforeningen, Rederiforeningen af 2010, Rejsearbejdere, Rejsearrangører i Danmark, Retssikkerhedschefen, Restaurationsbranchen, Realkreditrådet, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammensluttede Danske Energiforbrugere,, Skatteankestyrelsen, SRF - Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Vedvarende Energi, VELTEK-VVS- og EL-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Videncentret for landbrug, Vindmøleindustrien, VP Securities A/S, Ældresagen og Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<i>Landstrøm:</i> Ingen nævneværdige konsekvenser <i>Biogas m.v.</i> Et merprovenu efter tilbageløb i størrelsesordenen 5 mio. kr. og op til 10 mio. kr. Forslagets øvrige elementer har ikke positive økonomiske konsekvenser for det offentlige.	<i>Timeopgørelse for kraft-varmeværker</i> Der henvises til et tidligere lovforslag vedrørende ændring af lov om varmforsyning m.v. med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraftvarmeværker, lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12. <i>Befordringsfradrag</i> Det blev i lovforslag nr. L 199 (2008/2009) skønnet, at forlængelsen medfører et årligt mindre-

		provenu på ca. 55 mio. kr. efter tilbageløb. Forslagets øvrige elementer har ikke negative økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<i>Udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser:</i> Medfører en mindre administrativ forenkling for de omfattede kommuner. Forslagets øvrige elementer har ikke positive administrative konsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget skønnes samlet at medføre engangsomkostninger på 0,2 mio. kr. vedr. it-tilretninger samt 1 årsværk vedr. udvikling, kommunikation, vejledning, afregning og indsats m.v. Lovforslaget skønnes endvidere at medføre løbende driftsomkostninger svarende til ca. 1 årsværk.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<i>Landstrøm:</i> Større erhvervsskibe i havne får mulighed for at vælge at bruge landstrøm, uden at det får nævneværdige elafgiftsmæssige økonomiske konsekvenser. <i>Timeopgørelse for kraft-varmeværker</i> Der henvises til et tidligere lovforslag vedrørende ændring af lov om varmforsyning m.v. med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varmeværker, lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12. Forslagets øvrige elementer har ikke positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	<i>Biogas m.v.</i> Medfører en beskeden belastning af erhvervslivet. Forslagets øvrige elementer har ikke negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget har været i høring hos Team Effektiv Regulering. Forslaget har begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<i>Landstrøm:</i> Ved brug af landstrøm udledes mindre CO₂ fra skibene,	<i>Landstrøm:</i> Der fremkommer en mindre stigning i Danmarks CO₂-regnskabs-

	mens udledningen fra elproduktion på land, som er omfattet af CO₂-kvotesektoren, ikke påvirkes. Dermed mindskes den totale udledning af CO₂, dvs. udledningen både indenfor og udenfor CO₂-kvotesektoren. Desuden vil emissioner af NO_x, SO₂ og partikler blive reduceret. <i>Biogas m.v.</i> Ingen nævneværdige <i>Timeopgørelse for kraft-varmeværker</i> Der henvises til et tidligere lovforslag vedrørende ændring af lov om varmforsyning m.v. med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varmeværker, lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12. Forslagets øvrige elementer har ikke positive miljømæssige konsekvenser.	mæssige emissioner ved brug af landstrøm, da reducerede CO₂-emissioner fra erhvervsskibe ikke tæller med i Danmarks CO₂-regnskab. <i>Biogas m.v.</i> Ingen nævneværdige Forslagets øvrige elementer har ikke negative miljømæssige konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	<i>Landstrøm:</i> Den foreslåede ordning forudsætter, at der foreligger en tilladelse til ordningen fra Rådet efter energibeskatningsdirektivets artikel 19. Ordningen kan først sættes i kraft, når der foreligger en sådan tilladelse. Ændringen skal anmeldes efter reglerne i gruppefritagelsesordningen. Loven om landstrøm notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode. <i>Biogas m.v.</i> Ændringen skal anmeldes efter reglerne i gruppefritagelsesordningen. Loven om ændring af afgiftsregler for biogas m.v. notificeres	

som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

Timeopgørelse for kraft-varme-værker

Loven om opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

De øvrige elementer i forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der for elektricitet, som leveres fra land direkte til erhvervsmæssige skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i havne, alene skal pålægges en særlig lav elafgift med 0,4 øre pr. kWh. Der er dog en række betingelser, som skal være opfyldt.

Elektricitetens spænding må ikke være under 380 volt.

Elektriciteten skal forbruges om bord på skibet. Denne betingelse vil ikke være opfyldt, i det omfang elektriciteten leveres videre f.eks. til aktiviteter i havneområdet på land.

Elektriciteten skal forbruges erhvervsmæssigt. Det kunne f.eks. være elektricitet til arrangementer med underholdning af betalende passagerer på skibet. Et andet eksempel kunne være elektricitet til batterier i skibes fremdriftssystemer, hvor dieselmotorer kombineres med batterier, når skibet transporterer gods eller passager mod betaling. Lystfartøjer kan ikke få leveret elektricitet fra land med den lave afgiftssats. Udtrykket lystfartøjer svarer til »fritidsfartøjer« nævnt i energibeskatningsdirektivets artikel 14, stk. 1, litra c, hvor der ved »fritidsfartøjer« forstås: Ethvert fartøj, som ejeren eller en fysisk eller juridisk person anvender, og som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godsbefordring og levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

Endelig må skibet ikke være lagt op eller lignende. Skibet skal anvendes til søfart.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1. og 3.1.

Den lave afgift gælder kun for en periode af hensyn til energibeskatningsdirektivet. Varigheden af denne periode vil direkte afhænge af indholdet af tilladelsen eller fortløbende tilladelser til afgiften fra Rådet efter artikel 19 i energibeskatningsdirektivet. Rådet kan give tilladelse for en periode med en varighed på højst seks år. Der henvises til bemærkningerne til § 9, stk. 2 og 5.

Endelig foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af og dokumentation vedrørende den omhandlede mængde afgiftspligtig elektricitet med lav afgift.

Til nr. 2

Det foreslås, at den foreslåede lave afgift ikke kan betales tilbage efter regler om tilbagebetaling af elafgift i elafgiftsloven. Dermed sikres, at der i alle tilfælde betales EU's minimumsafgift med 0,4 øre pr. kWh af den omhandlede elektricitet.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at lovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v., hvormed der tilføjes »m.v.« til lovens titel. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at gas, som er fremstillet på basis af biomasse, foreslås omfattet af gasafgiftsloven. Der henvises til nr. 2 og 3.

Til nr. 2

Det foreslås, at der med en ny bestemmelse i gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., indføres gasafgiftspligt for gas, som er baseret på biomasse, og som er omfattet af energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (2003/96)). Denne gas er omfattet af artikel 2, nr. 1, litra b, i direktivet. Der er tale om gas, som hører under position 2711 i EU's Kombinerede Nomenklatur. Denne position omfatter gasformige karbonhydrider. F.eks. omfattes energiproduktet pyrolysegas, som er baseret på biomasse. Henvisningen til positionen i EU's Kombinerede Nomenklatur vedrører Kommissionens forordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif.

Udtrykket biomasse i den foreslåede bestemmelse skal forstås i bred forstand. Som udgangspunkt dækker udtrykket den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug, herunder vegetabiliske og animalske stoffer, og skovbrug og tilknyttede industrier, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af industriaffald og kommunalaffald. Denne definition af biomasse svarer til definitionen af biomasse i Europa Parlamentets og Rådets direktiv af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende kilder.

Den foreslåede afgiftspligt omfatter nærmere den omhandlede gas, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel, eller som anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Det bemærkes, at der for denne type gas, når den anvendes som motorbrændstof i andet end ovennævnte stationære motorer i kraft-varme-værker, fortsat skal betales afgift efter afgiftsreglerne for motorbrændstof i mineralolieafgiftsloven.

Endvidere bemærkes, at de gældende regler i gasafgiftsloven bl.a. indebærer, at producenter af den gas, som gøres afgiftspligtig, skal registreres hos SKAT efter gasafgiftsloven.

Til nr. 3

Som det fremgår af bemærkningerne til nr. 2, foreslås indført en gasafgiftspligt for gas, som er baseret på biomasse. Med den foreslåede bestemmelse i gasafgiftslovens § 1, stk. 2, pålægges denne gas afgift med den sats, som svarer til EU-minimumsafgift for ikke erhvervsmæssig brug af gas. Det foreslås således, at satsen fastsættes til 9,8 øre pr. Nm³ med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³.

Til nr. 4

Det foreslås, at der samtidig med, at der indføres nye bestemmelser i gasafgiftsloven, som indebærer gasafgiftspligt med en forholdsvis lav afgiftssats for gas, som er baseret på biomasse, indføres en bestemmelse, som tydeliggør, hvilken afgiftssats, som skal gælde, når forskellige gasser indgår i blanding produkter. Det foreslås nærmere, at der i disse situationer skal gælde den afgiftssats, som isoleret set gælder for den gas i blandingen, som er pålagt den højeste afgiftssats efter gasafgiftsloven. Det samme foreslås for blandinger af en eller flere afgiftspligtige gasser og et produkt, som ikke er en afgiftspligtig gas efter gasafgiftsloven.

Til nr. 5

Det foreslås som nye stykker at indsætte stk. 2-5 i gasafgiftslovens § 5 om opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker. Der er foreslået tilsvarende regler i både kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 1, og § 4, nr. 2.

Efter den gældende regel i § 5, stk. 1, i gasafgiftsloven er afgiftsperioden måneden. Reglen indebærer, at afgiftsopgørelse efter gasafgiftsloven, herunder enkelte dele af opgørelsen, skal foretages for måneden som helhed, medmindre der måtte gælde undtagelser hertil. Med forslaget til det nye *stk. 2* foreslås en sådan undtagelse.

Den foreslåede undtagelse vedrører den situation, hvor et anlæg i et kraft-varme-værk producerer både elektricitet og varme, og hvor der tillige i betydeligt omfang anvendes forskellige typer brændsel til denne produktion. Der anvendes forskellige brændsler, når f.eks. både naturgas og VE-brændsel, f.eks. halm, forbrændes i en kedel. Der anvendes forskellige brændsler i betydeligt omfang, når det sker jævnligt i løbet af året, hvormed der ikke er tale om noget atypisk for anlægget. Ovennævnte udtryk »et anlæg« kan i denne sammenhæng omfatte flere kedler på samme lokalitet, som er dampmæssigt forbundne. Dermed kan undtagelsen gælde, når f.eks. en kedel i anlægget kun forbrænder gas, mens en anden kedel i anlægget kun forbrænder VE-brændsel.

Undtagelsen indebærer, at der åbnes mulighed for, at virksomhederne for et anlæg kan foretage opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i gasafgiftsloven for timeintervaller ned til en times varighed, dvs. at opgørelsen kan foretages på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden (herefter benævnt timebaseret opgørelse).

Selve opgørelsen af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet foretages aktuelt efter de gældende regler herom i gasafgiftslovens § 8, stk. 2. Reglerne om den type opgørelse foreslås ikke ændret i forbindelse med, at der åbnes mulighed for timebaseret opgørelse.

Efter sidstnævnte fordelingsregler gælder der i nogle tilfælde en grænse for, hvor meget afgiftspligtigt brændsel, som afgiftsfrit kan henføres til produktionen af elektricitet, idet det bemærkes, at afgiftspligtig gas til elproduktion er afgiftsfritaget, mens det ikke er tilfældet for afgiftspligtig gas til varmeproduktion. Den mængde brændselsenergi, som henregnes til elproduktion, kan i disse tilfælde således ikke overstige elproduktionen (i f.eks. kWh) divideret med 0,35. Det svarer til en elvirkningsgrad for anlægget på mindst 0,35.

Der er tale om en værnsregel, så der ikke gives afgiftsfrihed for eventuel ineffektiv elproduktion. Det er imidlertid ikke nødvendigvis sådan, at elvirkningsgraden vil være på mindst 0,35 nede på de enkelte timeintervaller, når der foretages timebaseret opgørelse. Derfor foreslås i det nye stk. 2, at den mindste tilladte virkningsgrad ved fordeling for produktion af elektricitet kan anvendes for afgiftsperioden/månedens under ét ved timebaseret opgørelse. Det er altså ikke et krav, men en mulighed, som virksomheden kan benytte, selvom der anvendes timebaseret opgørelse. Dermed er der ikke risiko for, at brændsel til elproduktion på dette punkt nødvendigvis pålægges mere afgift, hvis der benyttes timebaseret opgørelse.

Med det foreslåede *stk. 3* fastlægges bl.a. hvilke betingelser, der skal være opfyldt, før en virksomhed kan benytte timebaseret opgørelse.

De virksomheder, der måtte ønske at benytte timebaseret opgørelse, skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Virksomhedens anmodning skal være vedlagt en beskrivelse af den teknologi og de procedurer, som virksomheden vil anvende til den ønskede timebaserede opgørelse. Tilladelsen gives for det enkelte produktionsanlæg. Hvis en virksomhed har flere produktionsanlæg, søges der om tilladelse for hvert anlæg. Virksomheden skal have fået tilladelsen til at benytte timebaseret opgørelse, inden virksomheden kan foretage den.

SKAT giver nævnte tilladelse, når der er rimelig sikkerhed for, at den timebaserede opgørelse foretages

efter betryggende procedurer m.v. Til bedømmelse heraf foretager SKAT en samlet vurdering, der tager udgangspunkt i bl.a. disse tre spørgsmål vedrørende en situation, hvor der anvendes timebaseret opgørelse for anlægget:

- Kan energiindholdet i de indfyrede brændsler med hensyn til både brændværdier og mængder opgøres præcist?
- Kan produktionen af henholdsvis elektricitet og varme måles og registreres præcist, herunder anvendes der godkendte afregningsmålere?
- Er der samhørighed mellem på den ene side indfyring af brændsler og på den anden side produktionen af elektricitet og varme, herunder hvad er tidskonstanten for ophobning af energi i produktionsanlægget?

Ved SKATs samlede vurdering vil det tale for, at der gives tilladelse til timebaseret opgørelse, i jo højere grad der kan svares bekræftende på disse spørgsmål.

Efter det foreslåede stk. 3 kan SKAT fastsætte vilkår for tilladelsen til timebaseret opgørelse. Det vil sige, at SKAT i tilladelsen kan fastsætte, i hvilket omfang ansøgningens beskrevne procedurer og teknologi skal anvendes af virksomheden, når den foretager timebaseret opgørelse. SKAT vil herunder kunne fastsætte vilkår vedrørende den brug af gennemsnitlige brændværdier, som er omtalt nedenfor.

Til den afgiftsmæssige opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet kan det være nødvendigt, at virksomheden selv foretager konkrete opgørelser eller målinger af energiindholdet i de anvendte brændsler. Det kan være uforholdsmæssigt administrativt belastende for virksomheder, som benytter timebaseret opgørelse, hvis de skal opgøre disse brændslers energiindhold på timebasis svarende til timeintervallet ved den timebaserede opgørelse. Derfor foreslås det i det nye stk. 3, at SKAT som en del af tilladelsen til timebaseret opgørelse kan fastsætte, at der kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler på basis af konkrete målinger eller opgørelser for perioder på op til 10 døgns varighed.

En virksomhed er ikke på forhånd udelukket fra at få ovennævnte tilladelse, hvis den anvender et lager- og brændværdiregnskab for VE-brændsler, hvor afvigelser i det enkelte timeinterval statistisk set udlignes af afvigelser i de følgende timeintervaller. Det forudsættes, at dette giver tilnærmelsesvis samme sikkerhed, som hvis det faktiske energiindhold i brændslet var opgjort direkte. Det vil tale for, at et sådant regnskab er betryggende, og at timebaseret opgørelse kan tillades, hvis virksomheden ved afregning overfor eksterne parter anvender dette regnskab.

I det foreslåede *stk. 4* foreslås en regel for den situation, hvor en virksomhed, som har tilladelse til timebaseret opgørelse, inden for en afgiftsperiode ikke opfylder de vilkår, som fremgår af tilladelsen til timebaseret opgørelse. I den situation kan virksomheden ikke anvende timebaseret opgørelse for den pågældende afgiftsperiode, og lovens almindelige regler om månedsopgørelse finder anvendelse. Endvidere skal virksomheden straks orientere SKAT. Virksomheden skal senest foretage orienteringen i den efterfølgende måned.

Med det foreslåede *stk. 5* foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hvilke oplysninger, som en ansøgning om timebaseret opgørelse skal indeholde.

Til nr. 6

Den foreslåede nye bestemmelse i gasafgiftslovens § 6, stk. 7, vedrører verifikation af energiindholdet i gas, som er fremstillet på basis af biomasse, og som skal pålægges EU's minimumsafgift. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2 og 3.

Det foreslås, at den registrerede virksomhed, som skal betale afgift af gassen, skal kunne verificere energiindholdet i denne gas, og at virksomheden på forlangende skal kunne dokumentere energiindholdet overfor told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere med den foreslåede nye bestemmelse i gasafgiftslovens § 6, stk. 8, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvordan energiindholdet (GJ) for gassen dokumenteres af virksomhederne. Skatteministeren vil f.eks. kunne fastsætte regler om krav til målinger af energiindhold og standardbrændværdier.

For så vidt angår biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1000 kW, skal der allerede betales en afgift – kaldet metanafgift - efter § 1, stk. 2, i lov om afgift af kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Metanafgiften betales efter energiindholdet (GJ) i gassen. Der er fastsat nærmere regler for opgørelse og verificering af dette energiindhold i bekendtgørelse nr. 1462 af 15. december 2010. Det er hensigten, at der så vidt muligt skal være parallelitet mellem reglerne på området for metanafgift og de kommende regler for verificering m.v. af energiindhold i biogas vedrørende disse stempelmotoranlæg, hvor gassen skal pålægges EU's minimumsafgift.

Til nr. 7

Efter de gældende regler i gasafgiftsloven ydes delvis godtgørelse af afgift af naturgas til procesformål, dvs. vareproduktionsprocesser og lignende erhvervsmæssige aktiviteter i momspligtige virksomheder. For så vidt angår godtgørelse af den nye forholdsvis lave afgift af gas, som er baseret på biomasse, sikres med forslaget om et nyt stk. 15 i gasafgiftslovens § 10, at godtgørelsen fastsættes på et niveau, så EU's minimumsafgift for erhvervsmæssig brug af gas akkurat overholdes. Forslaget indebærer nærmere, at afgiften godtgøres bortset fra 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Det beløb svarer til EU's minimumsafgift for erhvervsmæssig brug af gas.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at gas, som er fremstillet på basis af biomasse, som nævnt foreslås omfattet af gasafgiftsloven.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås som nye stykker at indsætte stk. 2-5 i kulafgiftslovens § 4 om opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker. Der er foreslået tilsvarende regler i både gasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 5, og § 4, nr. 2.

Efter den gældende regel i § 4, stk. 1, i kulafgiftsloven er afgiftsperioden måneden. Reglen indebærer, at afgiftsopgørelse efter kulafgiftsloven, herunder enkelte dele af opgørelsen, skal foretages for måneden som helhed, medmindre der måtte gælde undtagelser hertil. Med forslaget til det nye *stk. 2* foreslås en sådan undtagelse.

Den foreslåede undtagelse vedrører den situation, hvor et anlæg i et kraft-varme-værk producerer både elektricitet og varme, og hvor der tillige i betydeligt omfang anvendes forskellige typer brændsel til denne produktion. Der anvendes forskellige brændsler, når f.eks. både kul og VE-brændsel forbrændes i en kedel. Der anvendes forskellige brændsler i betydeligt omfang, når det sker jævnligt i løbet af året, hvormed der ikke er tale om noget atypisk for anlægget. Ovennævnte udtryk »et anlæg« kan i denne sammenhæng omfatte flere kedler på samme lokalitet, som er dampmæssigt forbundne. Dermed kan undtagelsen gælde, når f.eks. en kedel i anlægget kun forbrænder kul, mens en anden kedel i anlægget kun forbrænder VE-brændsel.

Undtagelsen indebærer, at der åbnes mulighed for, at virksomhederne for et anlæg kan foretage opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i kulafgiftsloven for timeintervaller ned til en times varighed, dvs. at opgørelsen kan foretages

på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden (herefter benævnt timebaseret opgørelse).

Selve opgørelsen af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet foretages aktuelt efter reglerne i kulafgiftslovens § 5, stk. 3 og 5-10, og § 7, stk. 1 og 2. Reglerne om den type opgørelse foreslås ikke ændret i forbindelse med, at der åbnes mulighed for timebaseret opgørelse.

Efter sidstnævnte fordelingsregler gælder der i nogle tilfælde en grænse for, hvor meget afgiftspligtigt brændsel, som afgiftsfrit kan henføres til produktionen af elektricitet, idet det bemærkes, at afgiftspligtige kulprodukter m.v. til elproduktion er afgiftsfritaget, mens det ikke er tilfældet for afgiftspligtige kulprodukter m.v. til varmeproduktion. Den mængde brændselsenergi, som henregnes til elproduktion, kan i disse tilfælde således ikke overstige elproduktionen (i f.eks. kWh) divideret med 0,35. Det svarer til en elvirkningsgrad for anlægget på mindst 0,35. Der er tale om en værnsregel, så der ikke gives afgiftsfrihed for eventuel ineffektiv elproduktion. Det er imidlertid ikke nødvendigvis sådan, at elvirkningsgraden vil være på mindst 0,35 nede på de enkelte timeintervaller, når der foretages timebaseret opgørelse. Derfor foreslås i det nye stk. 2, at den mindste tilladte virkningsgrad ved fordeling for produktion af elektricitet kan anvendes for afgiftsperioden/månedens under ét ved timebaseret opgørelse. Det er altså ikke et krav, men en mulighed, som virksomheden kan benytte, selvom der anvendes timebaseret opgørelse. Dermed er der ikke risiko for, at brændsler til elproduktion på dette punkt nødvendigvis pålægges mere afgift, hvis der benyttes timebaseret opgørelse.

Med det foreslåede *stk. 3* fastlægges bl.a. hvilke betingelser, der skal være opfyldt, før en virksomhed kan benytte timebaseret opgørelse.

De virksomheder, der måtte ønske at benytte timebaseret opgørelse, skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Virksomhedens anmodning skal være vedlagt en beskrivelse af den teknologi og de procedurer, som virksomheden vil anvende til den ønskede timebaserede opgørelse. Tilladelsen gives for det enkelte produktionsanlæg. Hvis en virksomhed har flere produktionsanlæg, søges der om tilladelse for hvert anlæg. Virksomheden skal have fået tilladelsen til at benytte timebaseret opgørelse, inden virksomheden kan foretage den.

SKAT giver nævnte tilladelse, når der er rimelig sikkerhed for, at den timebaserede opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Til bedømmelse heraf foretager SKAT en samlet vurdering, der tager udgangspunkt i bl.a. disse tre spørgsmål vedrørende en situation, hvor der anvendes timebaseret opgørelse for anlægget:

- Kan energiindholdet i de indfyrede brændsler med hensyn til både brændværdier og mængder opgøres præcist?
- Kan produktionen af henholdsvis elektricitet og varme måles og registreres præcist, herunder anvendes der godkendte afregningsmålere?
- Er der samhörighed mellem på den ene side indfyring af brændsler og på den anden side produktionen af elektricitet og varme, herunder hvad er tidskonstanten for ophobning af energi i produktionsanlægget?

Ved SKATs samlede vurdering vil det tale for, at der gives tilladelse til timebaseret opgørelse, i jo højere grad der kan svares bekræftende på disse spørgsmål.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan SKAT fastsætte vilkår for tilladelsen til timebaseret opgørelse. Det vil sige, at SKAT i tilladelsen kan fastsætte, i hvilket omfang ansøgningens beskrevne procedurer og teknologi skal anvendes af virksomheden, når den foretager timebaseret opgørelse. SKAT vil herunder kunne fastsætte vilkår vedrørende den brug af gennemsnitlige brændværdier, som er omtalt nedenfor.

Til den afgiftsmæssige opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet kan det være nødvendigt, at virksomheden selv foretager konkrete opgørelser eller

målinger af energiindholdet i de anvendte brændsler. Det kan være uforholdsmæssigt administrativt belastende for virksomheder, som benytter timebaseret opgørelse, hvis de skal opgøre disse brændslers energiindhold på timebasis svarende til timeintervallet ved den timebaserede opgørelse. Derfor foreslås det i det nye stk. 3, at SKAT som en del af tilladelsen til timebaseret opgørelse kan fastsætte, at der kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler på basis af konkrete målinger eller opgørelser for perioder på op til 10 døgns varighed.

En virksomhed er ikke på forhånd udelukket fra at få ovennævnte tilladelse, hvis den anvender et lager- og brændværdiregnskab for VE-brændsler, hvor afvigelser i det enkelte timeinterval statistisk set udlignes af afvigelser i de følgende timeintervaller. Det forudsættes, at dette giver tilnærmelsesvis samme sikkerhed, som hvis det faktiske energiindhold i brændslet var opgjort direkte. Det vil tale for, at et sådant regnskab er betryggende, og at timebaseret opgørelse kan tillades, hvis virksomheden ved afregning overfor eksterne parter anvender dette regnskab.

I det foreslåede *stk. 4* foreslås en regel for den situation, hvor en virksomhed, som har tilladelse til timebaseret opgørelse, inden for en afgiftsperiode ikke opfylder de vilkår, som fremgår af tilladelsen til timebaseret opgørelse. I den situation kan virksomheden ikke anvende timebaseret opgørelse for den pågældende afgiftsperiode, og lovens almindelige regler om månedsopgørelse finder anvendelse. Endvidere skal virksomheden straks orientere SKAT. Virksomheden skal senest foretage orienteringen i den efterfølgende måned.

Med det foreslåede *stk. 5* foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hvilke oplysninger, som en ansøgning om timebaseret opgørelse skal indeholde.

I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er der medtaget et beregningseksempel til eksemplificering af timebaseret opgørelse for et kraft-varme-anlæg, hvor der fyres med kul og VE-brændsel.

Til § 4

Til nr. 1

Efter den gældende § 1, stk. 2, 4. pkt., i mineralolieafgiftsloven gælder der fritagelse for energiafgift af forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af biomasse, og biogas, når disse varer anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer og kedler. Denne fritagelse foreslås ophævet, da den mister sin betydning i og med, at biogas m.v. pålægges gasafgift og i øvrigt omfattes af regler i gasafgiftsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2 og 3.

Til nr. 2

Der foreslås som nye stykker at indsætte stk. 2-5 i mineralolieafgiftslovens § 6 om opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker. Der er foreslået tilsvarende regler i både gasafgiftsloven og kulafgiftsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 5 og § 3, nr. 1.

Efter den gældende regel i § 6, stk. 1, i mineralolieafgiftsloven er afgiftsperioden måneden. Reglen indebærer, at afgiftsopgørelse efter mineralolieafgiftsloven, herunder enkelte dele af opgørelsen, skal foretages for måneden som helhed, medmindre der måtte gælde undtagelser hertil. Med forslaget til det nye *stk. 2* foreslås en sådan undtagelse.

Den foreslåede undtagelse vedrører den situation, hvor et anlæg i et kraft-varme-værk producerer både elektricitet og varme, og hvor der tillige i betydeligt omfang anvendes forskellige typer brændsel til denne produktion. Der anvendes forskellige brændsler, når f.eks. både olie og VE-brændsel, f.eks. halm, forbrændes i en kedel. Der anvendes forskellige brændsler i betydeligt omfang, når det sker jævnligt i løbet af året, hvormed der ikke er tale om noget atypisk for anlægget. Ovennævnte udtryk »et anlæg« kan i denne sammenhæng omfatte flere kedler på samme lokalitet, som er dampmæssigt forbundne. Dermed

kan undtagelsen gælde, når f.eks. en kedel i anlægget kun forbrænder gas, mens en anden kedel i anlægget kun forbrænder VE-brændsel.

Undtagelsen indebærer, at der åbnes mulighed for, at virksomhederne for et anlæg kan foretage opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i mineralolieafgiftsloven for timeintervaller ned til en times varighed, dvs. at opgørelsen kan foretages på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden (herefter benævnt timebaseret opgørelse).

Selve opgørelsen af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet foretages aktuelt efter de gældende regler herom i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 2. Reglerne om den type opgørelse foreslås ikke ændret i forbindelse med, at der åbnes mulighed for timebaseret opgørelse.

Efter sidstnævnte fordelingsregler gælder der i nogle tilfælde en grænse for, hvor meget afgiftspligtigt brændsel, som afgiftsfrit kan henføres til produktionen af elektricitet, idet det bemærkes, at afgiftspligtig olie til elproduktion er afgiftsfritaget, mens det ikke er tilfældet for afgiftspligtig olie til varmeproduktion. Den mængde brændselsenergi, som henregnes til elproduktion, kan i disse tilfælde således ikke overstige elproduktionen (i f.eks. kWh) divideret med 0,35. Det svarer til en elvirkningsgrad for anlægget på mindst 0,35. Der er tale om en værnsregel, så der ikke gives afgiftsfrihed for eventuel ineffektiv elproduktion. Det er imidlertid ikke nødvendigvis sådan, at elvirkningsgraden vil være på mindst 0,35 nede på de enkelte timeintervaller, når der foretages timebaseret opgørelse. Derfor foreslås i det nye stk. 2, at den mindste tilladte virkningsgrad ved fordeling for produktion af elektricitet kan anvendes for afgiftsperioden/måneden under ét ved timebaseret opgørelse. Det er altså ikke et krav, men en mulighed, som virksomheden kan benytte, selvom der anvendes timebaseret opgørelse. Dermed er der ikke risiko for, at brændsel til elproduktion på dette punkt nødvendigvis pålægges mere afgift, hvis der benyttes timebaseret opgørelse.

Med det foreslåede *stk. 3* fastlægges bl.a. hvilke betingelser, der skal være opfyldt, før en virksomhed kan benytte timebaseret opgørelse.

De virksomheder, der måtte ønske at benytte timebaseret opgørelse, skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Virksomhedens anmodning skal være vedlagt en beskrivelse af den teknologi og de procedurer, som virksomheden vil anvende til den ønskede timebaserede opgørelse. Tilladelsen gives for det enkelte produktionsanlæg. Hvis en virksomhed har flere produktionsanlæg, søges der om tilladelse for hvert anlæg. Virksomheden skal have fået tilladelsen til at benytte timebaseret opgørelse, inden virksomheden kan foretage den.

SKAT giver nævnte tilladelse, når der er rimelig sikkerhed for, at den timebaserede opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Til bedømmelse heraf foretager SKAT en samlet vurdering, der tager udgangspunkt i bl.a. disse tre spørgsmål vedrørende en situation, hvor der anvendes timebaseret opgørelse for anlægget:

- Kan energiindholdet i de indfyrede brændsler med hensyn til både brændværdier og mængder opgøres præcist?
- Kan produktionen af henholdsvis elektricitet og varme måles og registreres præcist, herunder anvendes der godkendte afregningsmålere?
- Er der samhörighed mellem på den ene side indfyring af brændsler og på den anden side produktionen af elektricitet og varme, herunder hvad er tidskonstanten for ophobning af energi i produktionsanlægget?

Ved SKATs samlede vurdering vil det tale for, at der gives tilladelse til timebaseret opgørelse, i jo højere grad der kan svares bekræftende på disse spørgsmål.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan SKAT fastsætte vilkår for tilladelsen til timebaseret opgørelse. Det

vil sige, at SKAT i tilladelsen kan fastsætte, i hvilket omfang ansøgningens beskrevne procedurer og teknologi skal anvendes af virksomheden, når den foretager timebaseret opgørelse. SKAT vil herunder kunne fastsætte vilkår vedrørende den brug af gennemsnitlige brændværdier, som er omtalt nedenfor.

Til den afgiftsmæssige opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet kan det være nødvendigt, at virksomheden selv foretager konkrete opgørelser eller målinger af energiindholdet i de anvendte brændsler. Det kan være uforholdsmæssigt administrativt belastende for virksomheder, som benytter timebaseret opgørelse, hvis de skal opgøre disse brændslers energiindhold på timebasis svarende til timeintervallet ved den timebaserede opgørelse. Derfor foreslås det i det nye stk. 3, at SKAT som en del af tilladelsen til timebaseret opgørelse kan fastsætte, at der kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler på basis af konkrete målinger eller opgørelser for perioder på op til 10 døgns varighed.

En virksomhed er ikke på forhånd udelukket fra at få ovennævnte tilladelse, hvis den anvender et lager- og brændværdiregnskab for VE-brændsler, hvor afvigelser i det enkelte timeinterval statistisk set udlignes af afvigelser i de følgende timeintervaller. Det forudsættes, at dette giver tilnærmelsesvis samme sikkerhed, som hvis det faktiske energiindhold i brændslet var opgjort direkte. Det vil tale for, at et sådant regnskab er betryggende, og at timebaseret opgørelse kan tillades, hvis virksomheden ved afregning overfor eksterne parter anvender dette regnskab.

I det foreslåede *stk. 4* foreslås en regel for den situation, hvor en virksomhed, som har tilladelse til timebaseret opgørelse, inden for en afgiftsperiode ikke opfylder de vilkår, som fremgår af tilladelsen til timebaseret opgørelse. I den situation kan virksomheden ikke anvende timebaseret opgørelse for den pågældende afgiftsperiode, og lovens almindelige regler om månedsopgørelse finder anvendelse. Endvidere skal virksomheden straks orientere SKAT. Virksomheden skal senest foretage orienteringen i den efterfølgende måned.

Med det foreslåede *stk. 5* foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hvilke oplysninger, som en ansøgning om timebaseret opgørelse skal indeholde.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at det præciseres, at § 1, stk. 1, i kuldioxidafgiftsloven i samme omfang som hidtil indebærer undtagelse fra CO₂-afgiften for gas, som er fremstillet på basis af biomasse. Biogas pålægges fortsat afgift efter de særlige regler i § 1, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven.

Til § 6

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse vedrører biogas og flydende VE (vedvarende energi) til store anlæg med en indfyret effekt over 1000 kW, når virksomhederne skal opgøre NO_x-afgift af forbruget af disse energiprodukter efter deres energiindhold (GJ). Afgrænsningen af disse energiprodukter og NO_x-afgiftssatsen for dem fremgår af NO_x-afgiftslovens bilag 1, nr. 17 og 18.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvordan energiindholdet (GJ) for gassen verificeres og dokumenteres af virksomhederne. Skatteministeren vil f.eks. kunne fastsætte regler om krav til målinger af energiindhold og standardbrændværdier.

For så vidt angår biogas er det hensigten, at der så vidt muligt skal være parallelitet mellem sidstnævnte regler og de kommende regler for opgørelse og verificering af energiindhold i biogas til de samme store anlæg, hvor gassen skal pålægges EU's minimumsafgift. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 6.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at de med § 27 iværksatte forsøg med institutionsbusser kan gennemføres frem til den 30. juni 2016.

Til nr. 2

Med den foreslåede bestemmelse gives der for afgiftsfritagne institutionsbusser i frikommunerne i en 2-årig periode mulighed for, at busserne også benyttes til andre formål end befordring af egne beboere eller hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionen for at få vedligeholdt deres fysiske eller psykiske færdigheder, uden at det medfører registreringsafgift, når denne benyttelse kan siges at være i institutionens interesse. Da flere institutioner kan have anskaffet en institutionsbusser i fællesskab, foreslås det, at benyttelsen i denne situation blot skal være i mindst en af institutionernes interesse. Det kunne f.eks. være benyttelse til indkøb, uddannelsesaktiviteter, bortkørsel af affald til losseplads m.v.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at en pendler, der i perioden 2007-2018 er bosat i visse yderkommuner, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med indkomståret 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor retten hertil første gang opnås.

Det forhøjede befordringsfradrag går ud på, at disse pendlere ved beregningen af befordringsfradrag for den daglige befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads kan anvende den høje sats på 2,10 kr. pr. km (2014) for befordring over 24 km pr. dag, uanset at den daglige befordring overstiger 120 km.

De omfattede personer er pendlere, der har deres sædvanlige bopæl i følgende kommuner: Bornholm, Brønderslev, Frederikshavn, Faaborg-Midtfyn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø.

Forslaget indebærer, at en pendler, der er bosat i en af de udpegede yderkommuner, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med indkomståret 2018, uanset hvornår pendleren blev omfattet af ordningen om det forhøjede befordringsfradrag. Det forudsættes, at pendleren i hele perioden har sin sædvanlige bopæl i en af de omfattede yderkommuner, og at de almindelige betingelser for at foretage forhøjet befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt.

Retten til det forhøjede befordringsfradrag opnås, når en pendler inden for perioden 2007-2018 samtidig opfylder betingelsen om at have sædvanlig bopæl i en af de nedennævnte kommuner og pendler mere end 120 km dagligt for at komme til og fra arbejde.

Der foreslås kun mindre konsekvensændringer af den gældende 7-års-regel. De foreslåede ændringer er en følge af, at det endvidere foreslås at ophæve nogle overgangsregler for pendlere, der har været omfattet af tidligere regler på området.

Forslaget indebærer, at pendlere, der bliver omfattet af ordningen i perioden 2007-2018, ligesom efter de gældende regler kan anvende det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor pendleren første gang bliver omfattet af ordningen.

Det betyder, at en pendler, der i perioden 2007-2018 bosætter sig i en af de omfattede yderkommuner, og hvor afstanden mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads er over 120 km, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor pendleren første gang blev omfattet af ordningen. Hvis der på tidspunktet, hvor pendleren bliver omfattet af ordningen første gang, er mindre end 7 år til ordningens udløb i indkomståret 2018, har

pendleren således ret til at anvende ordningen i mindst 7 år. Pendleren har i dette tilfælde ret til at anvende ordningen efter indkomståret 2018. Det forudsættes også her, at pendleren i hele perioden har sin sædvanlige bopæl i en af de omfattede yderkommuner, og at de almindelige betingelser for at foretage forhøjet befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt.

Dette kan illustreres ved følgende eksempel, hvor det er forudsat, at pendleren er berettiget til befordringsfradrag efter de almindelige regler, og at transportvejen mellem sædvanlig bopæl og arbejdssted overstiger 120 km pr. dag.

Eksempel 1. En borger bor i en yderkommune den 1. januar 2004, men flytter den 1. januar 2006 til en kommune, der ikke er udpeget som en yderkommune. Den 1. april 2013 flytter borgeren til en yderkommune. Borgerens individuelle 7-års-periode løber i dette tilfælde fra den 1. april 2013, og borgeren har ret til det forhøjede befordringsfradrag til og med 31. marts 2020.

Samme resultat som i eksempel 1 vil også opnås, hvor en pendler har sin sædvanlige bopæl i en yderkommune i hele perioden, men først påtager sig et arbejde, der indebærer en daglig transport over 120 km pr. dag på et tidspunkt efter den 1. januar 2007, hvor der er mindre end 7 år til ordningens udløb i 2018. Hvis pendleren påtager sig arbejdet fra og med den 1. april 2013 vil pendleren således også have ret til det forhøjede befordringsfradrag til og med 31. marts 2020.

Dette er en følge af, at retten til det forhøjede befordringsfradrag opnås, når den skattepligtige inden for perioden 2007-2018 samtidig opfylder betingelsen om at have sædvanlig bopæl i en yderkommune og pendler mere end 120 km. pr. dag mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads.

Til nr. 2

Det foreslås, at ophæve nogle af reglerne i bestemmelsen om det forhøjede befordringsfradrag – ligningslovens § 9 C, stk. 3, 5., 6. og 7. pkt. Der er tale om regler, som enten er indarbejdet i de foreslåede regler eller ikke længere er relevante, da ordningen, som reglerne vedrører, er udløbet.

Reglerne om det forhøjede befordringsfradrag indeholder en overgangsregel (§ 9 C, stk. 3, 5. pkt.) for en gruppe pendlere, der er bosat i de indtil den 31. december 2006 eksisterende kommuner Arden, Fjends, Holsted, Lundtoft, Nørager, Sallingsund, Sejlflod, Spøttrup, Tinglev eller Aalestrup. Disse pendlere kan få fradrag i 5 år fra det tidspunkt inden udgangen af indkomståret 2006, hvor de har opnået ret til forhøjet befordringsfradrag for befordring over 100 km efter de tidligere gældende regler på området (ligningslovens § 9 C, stk. 3, 3. pkt. jf. lovebekendtgørelse nr. 887 af 20. september 2005). Denne overgangsregel udløb fra og med 2011, og det foreslås at ophæve reglen.

Reglerne om det forhøjede befordringsfradrag indeholder også en bestemmelse (§ 9 C, stk. 3, 6. pkt.) om, at pendlere, som er omfattet af den ovennævnte overgangsregel, kan anvende de gældende regler om det forhøjede befordringsfradrag i 7 år efter den 1. januar 2007, hvis de i løbet af perioden 2007-2018 opnår ret til det forhøjede befordringsfradrag, efter de gældende regler. Eksempelvis fordi de i den nævnte periode flytter til en af de nu omfattede yderkommuner og pendler over 120 km dagligt mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Efter bestemmelsen vil disse pendlere således miste retten til at anvende det forhøjede befordringsfradrag fra og med 1. januar 2014.

Det foreslås at ophæve denne bestemmelse. Disse pendlere vil i stedet blive omfattet af de foreslåede regler, og kan dermed anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med 2018, hvis de i perioden 2007-2018 bliver omfattet af de gældende regler om forhøjet befordringsfradrag. Disse pendlere kan også vælge at anvende reglerne om det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt, hvor de i perioden 2007-2018 bliver omfattet af ordningen.

Endelig indeholder reglerne om det forhøjede befordringsfradrag en bestemmelse (§ 9 C, stk. 3, 7. pkt.) om pendlere, der den 1. januar 2007 hverken opfyldte betingelserne om at foretage forhøjet befordringsfradrag efter de gældende regler eller efter den ovennævnte overgangsregel. Der er tale om pendlere, der i

løbet af perioden 2004-2006 har mistet retten til det forhøjede befordringsfradrag, fordi de ikke pendlede langt nok til at opfylde de dagældende regler eller ikke længere boede i en yderkommune og derfor den 1. januar 2007 hverken opfyldte betingelserne for at tage forhøjet befordringsfradrag efter de gældende regler eller efter overgangsreglen. Disse pendlere kan anvende det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt efter den 1. januar 2007, hvor pendleren første gang opnår ret til at foretage det forhøjede befordringsfradrag efter de gældende regler eller efter den ovennævnte overgangsregel. Denne situation er omfattet af de foreslåede regler, og det foreslås derfor at ophæve reglen.

Det betyder, at disse pendlere kan anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med 2018, hvis de i perioden 2007-2018 bliver omfattet af de gældende regler om forhøjet befordringsfradrag. Disse pendlere kan også vælge at anvende reglerne om det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor de i perioden 2007-2018 første gang blev eller bliver omfattet af ordningen.

Til § 9

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Til stk. 2 og 5

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren bemyndiges til at sætte afgiftslempelsen for landstrøm i kraft svarende til Rådets tilladelse til afgiften for landstrøm.

Det foreslås i *stk. 5*, at afgiften for landstrøm finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i energibeskatningsdirektivet. Skatteministeren bekendtgør dette tidspunkt i forbindelse med ikrafttrædelsen af afgiftslempelsen for landstrøm.

Skatteministeren kan på baggrund af en ny tilladelse fra Rådet bekendtgøre, at afgiften for landstrøm finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge den nye tilladelse. Det er en forudsætning, at der ikke er en periode mellem den tidligere og den efterfølgende tilladelse, som ikke er dækket af en tilladelse.

Til stk. 3

Det foreslås, at § 2, nr. 1-4 og 6-8, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 6, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015. Disse bestemmelser vedrører indførelsen af EU's minimumsafgift på biogas m.v., en regel om afgift af gasblandinger m.v. samt bemyndigelser til, at skatteministeren kan udstede regler i en bekendtgørelse, der angiver på hvilket grundlag, at energiindholdet i biogas m.v. dokumenteres. Sidstnævnte regler vil fremgå af en bekendtgørelse, som sendes i høring i udkast.

Til stk. 4

Det foreslås, at § 8 vedrørende forlængelse af et forhøjet befordringsfradrag træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Da det foreslås, at denne del af lovforslaget har tilbagevirkende kraft, er det vigtigt, at denne del træder i kraft hurtigst muligt.

Det foreslås, at § 8 har virkning fra og med indkomståret 2014. Da loven først vil blive vedtaget i 2014, men har virkning fra indkomståret 2014, har loven tilbagevirkende kraft. Lovforslaget går ud på at forlænge perioden, hvor pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, kan opnå forhøjet befordringsfradrag. Der er således udelukkende tale om en begunstigende lovændring.

Til stk. 6

For så vidt angår indførelsen af afgift på biogas m.v., jf. stk. 3, foreslås, at for løbende leverancer af gassen finder afgiften anvendelse på en så stor andel af leverancerne, der er sket fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Bilag 1 – Eksempel på timebaseret opgørelse af afgifter for et kraft-varme-værk.

Bilag 2 – Parallelttekster

Bilag 1

Eksempel på timebaseret opgørelse for et halvt døgn for et kraftvarmeanlæg, jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser vedrørende § 2, nr. 5, § 3, nr. 1 og § 4, nr. 2.¹⁾

Periode	Prod. af el	Prod. af varme	VE-brændsel tilført	Kul tilført	VE-brændsel til el	Kul til el	VE-brændsel til varme	Kul til varme	Varmevirkningsgrad ²⁾
Time	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	Pct.
00-01	20	80	116	0	49	0	67	0	120
01-02	20	80	116	0	49	0	67	0	120
02-03	20	80	116	0	49	0	67	0	120
03-04	20	80	116	0	49	0	67	0	120
04-05	20	80	116	0	49	0	67	0	120
05-06	40	60	80	69	53	46	27	23	120
06-07	60	40	40	141	33	115	7	26	120
07-08	80	20	0	215	0	198	0	17	120
08-09	80	20	0	215	0	198	0	17	120
09-10	80	20	0	215	0	198	0	17	120
10-11	80	20	0	215	0	198	0	17	120
11-12	80	20	0	215	0	198	0	17	120
Sum					331	1151	369	134	

- 1) Der er tale om et forenklet eksemplet. Tallene i tabellen er afrundede til hele tal. Det er forudsat, at anlæggets elvirkningsgrad for afgiftsperioden/måned er over 0,35.
- 2) Der er anvendt en fast varmevirkningsgrad på 120 pct., hvilket svarer til, at fordelingen af brændslerne mellem el- og varmeproduktion sker efter »120 pct. reglen« for forbrænding af fossile brændsler kraft-varme-værker.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende regler**Lovforslaget***§ 1**

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. I stedet for afgift efter § 6 betales en afgift på 0,4 øre pr. kWh af elektricitet, der leveres fra land direkte til skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i havn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang

- 1) elektricitetens spænding er under 380 volt,
- 2) elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet,
- 3) elektriciteten forbruges til ikke erhvervsmæssige formål, eller
- 4) skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af og dokumentation for den afgiftspligtige mængde elektricitet efter stk. 1 og 2.«

§ 11. ---

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. ---

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og

senest ved § 3 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

Lov om afgift af naturgas og bygas

§ 1. Der betales afgift til statskassen af naturgas og bygas, der forbruges her i landet.

Stk. 2. ---

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 289,6 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I perioden 2010-2014 er satsen dog som anført i bilag 2.

Stk. 3. ---

»Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

2. I § 1, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Det samme gælder for gas, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

3. I § 1, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Afgiften udgør for gas omfattet af § 1, *stk. 1*, 2. *pkt.*, med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 9,8 øre pr. Nm³.«

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Af en blanding af gasser, som er afgiftspligtige efter denne lov, eller en blanding af disse gasser og andre produkter betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den gas, der har den højeste afgiftssats efter denne lov.«

5. I § 5 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. *stk. 3*. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter *stk. 1*.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for

et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgn varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.«

6. I § 6 indsættes som *stk. 7 og 8:*

»*Stk. 7.* Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation efter stk. 7.«

7. I § 10 indsættes som *stk. 15:*

»*Stk. 15.* Uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. 1. pkt. finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.«

§ 12. ---

Stk. 8. Virksomheder, der leverer naturgas, bygas, varme eller kulde, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 10, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

8. I § 12, *stk. 8*, ændres »naturgas, bygas,« til: »gas,«.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. *stk. 3*. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter *stk. 1*.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter *stk. 2*, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter *stk. 3* i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter *stk. 3*.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

1. § 1, *stk. 2*, 4. pkt., ophæves.

Stk. 2. Af andre kulbrintebrændstoffer, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarme-værker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier. Forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af biomasse, samt biogas er dog fritaget for afgift, når de nævnte varer anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer og kedler.

Stk. 3. ---

2. I § 6 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade,

at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.«

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 1. Der svares kuldioxidafgift m.v. til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

1) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,

2) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., bortset fra varer omfattet af lovens § 1, nr. 4,

3) lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 2. ---

1. I § 1, stk. 1, nr. 3, ændres »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v., bortset fra gas omfattet af lovens § 1, stk. 1, 2. pkt.«

§ 6

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 a indsættes i *kapitel 3*:

»§ 7 b. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvordan virksomheder verificerer og dokumenterer energiindholdet (GJ) for varer, som er omfattet af bilag 1, nr. 17 eller 18, når afgiften i henhold til § 1, stk. 4, skal opgøres efter den forbrugte mængde varer.«

§ 7

§ 1. Efter denne lov kan frikommuner, jf. § 2, indtil den 31. december 2015 gennemføre forsøg med det formål at forbedre kvaliteten af den kommunale service over for borgerne, øge det lokale selvstyre, understøtte en bedre ressourceudnyttelse i kommunerne eller øge effektiviteten af den kommunale opgaveløsning.

Stk. 2. Forsøg efter §§ 8 og 9 kan uanset stk. 1 gennemføres frem til den 1. juli 2016.

§ 27. Skatteministeren kan godkende frikommuneforsøg, der fraviger § 2, stk. 1, nr. 6 (nu 7), litra a, i registreringsafgiftsloven om fritagelse for registreringsafgift af busser, eventuelt med reduceret sædetal, der anvendes af plejehjem, ældrecentre og lignende institutioner til befordring af egne beboere eller hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionen for at få vedligeholdt deres fysiske eller psykiske færdigheder.

§ 9 C. ---

Stk. 3. Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 120 km, beregnes fradraget med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometertakst, jf. dog 3. pkt. For indkomstårene 2007-2018 beregnes fradraget for befordring over 120 km med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter, jf. 1. pkt., når den skattepligtiges sædvanlige bopæl er beliggende i en af kommunerne Bornholm, Brønderslev, Frederikshavn, Faaborg-Midtfyn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø. Har den

I lov om frikommuner m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 20. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3 Forsøg efter § 27 kan uanset § 1 gennemføres frem til den 30. juni 2016.«

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Køretøjer fritaget for afgift efter registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 7, litra a, kan til den 30. juni 2016 ud over kørsel som nævnt i registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 7, litra a, benyttes til andre formål, der er i institutionens interesse. Har køretøjet flere brugere, skal benyttelsen være i mindst en af brugernes interesse.«

§ 8

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, stk. 3, 4. pkt., ændres »i 7 år fra det tidspunkt, hvor retten hertil første gang er opnået, jf. dog 6. og 7. pkt.« til: »til og med indkomståret 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor retten hertil første gang er opnået«.

2. § 9 C, stk. 3, 5.-7. pkt., ophæves.

skattepligtige inden udgangen af indkomståret 2018 opnået ret til fradrag efter 3. pkt., kan den skattepligtige anvende reglen i 7 år fra det tidspunkt, hvor retten hertil første gang er opnået, jf. dog 6. og 7. pkt., for så vidt den skattepligtige fortsat har sin sædvanlige bopæl i en af de kommuner, der er nævnt i 3. pkt., og de almindelige betingelser for at foretage forhøjet befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt. Skattepligtige, der inden udgangen af indkomståret 2006 efter ligningsloven § 9 C, stk. 3, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 20. september 2005, har opnået ret til forhøjet fradrag for befordring over 100 kilometer, bevarer retten til fradraget i 5 år fra det tidspunkt, hvor retten hertil første gang er opnået, såfremt den skattepligtige fortsat har sin sædvanlige bopæl i en af de indtil den 31. december 2006 eksisterende kommuner Arden, Fjends, Holsted, Lundtoft, Nørager, Saltingsund, Sejlflod, Spøttrup, Tinglev eller Aalestrup og de almindelige betingelser for at foretage befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt. For skattepligtige, som er omfattet af 5. pkt., og som i løbet af perioden 2007-2018 opnår ret til fradrag efter 3. pkt., regnes de 7 år fra den 1. januar 2007, jf. dog 7. pkt. Opfyldte den skattepligtige den 1. januar 2007 hverken betingelserne for at foretage forhøjet befordringsfradrag efter 3. eller 5. pkt., regnes de 7 år efter 4. pkt. fra det tidspunkt efter den 1. januar 2007, hvor den skattepligtige første gang opnår ret til at foretage forhøjet befordringsfradrag efter 3. eller 5. pkt.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1.

Stk. 3. § 2, nr. 1-4 og 6-8, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 6, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 4. § 8 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 5. § 1 finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter

artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 2, tidspunktet efter 1. pkt.

Stk. 6. For løbende leverancer af biogas m.v., jf. § 2, nr. 2 og 3, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden, jf. stk. 3, og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.